

такі зрушення як гіперферментемію (збільшення АлАТ, АсАТ), гіпербілірубінемію (вміст прямого та непрямого білірубіну), збільшення вмісту креатиніну.

Зміни цих показників вказують на наявність запальних процесів у внутрішніх паренхіматозних органах, обумовлених паразитуванням кліщів та ростом грибків у зовнішньому слуховому проході.

Аналізуючи ефективність проведеного комплексного лікування варто відзначити, що за клінічного обстеження відмітили наявність позитивної динаміки у I контрольної групи тварин на 5-7 день після застосування обраної терапії. На це вказували покращення апетиту тварин, збільшилась активність тварин. У тварин II дослідної групи позитивну відповідь на проведене лікування відмітили на 3-4 день після початку терапії.

Також на 3-4 день від початку лікування відмітили зниження гіперемії вушних раковин та зменшення розчухування вух. У тварин II дослідної групи ці ознаки спостерігали на 2-3 день від початку проведення лікування.

Після терапії тваринам були повторно проведені лабораторні дослідження, а саме – аналіз вмісту вушного проходу та біохімічний та морфологічний аналіз крові. Внаслідок комплексного лікування у тварин обох груп за мікроскопічного та цитологічного дослідження патологічних змін не виявлено.

Об'єктивним критерієм ефективності обраної терапії було зменшення кількості лейкоцитів, зменшення кількості еозинофілів та моноцитів у лейкограмі. Також в біохімічному аналізі крові відмітили зниження до фізіологічної норми таких показників як АлАТ, АсАТ, білірубіну та креатиніну. Всі тварини контрольної і дослідної груп після проведеного лікування одужали.

Висновок. Внаслідок проведення комплексної діагностики досліджуваних тварин виявили основні етіологічні чинники, що спричинюють виникнення отитів змішаної етіології у дрібних домашніх тварин, а також встановила видову та породну схильність котів та собак до виникнення захворювання.

На основі комплексної діагностики встановили діагноз «отит змішаної етіології» та призначили схеми лікування для обох груп тварин. Отримані дані лабораторних досліджень після проведення терапії свідчать про те, що комплексна схема лікування отитів змішаної етіології, яку використовують в приватній ветеринарній клініці «ЗооВетЦентр» та комплексна схема розроблена нами на основі даних літературних джерел є ефективною і доступною та не викликає труднощів при її застосуванні для хворих тварин. В якості профілактики власникам були розроблені та надані рекомендації щодо попередження виникнення патології у тварин.

УДК 619:618:636. 7

ДИФЕРЕНЦІЙНА ДІАГНОСТИКА ХВОРОБ ЯЄЧНИКІВ І МАТКИ У СУК

Зюкіна А. Є., магістрант, Склярів П. М., д. вет. н., професор кафедри хірургії і акушерства с.-г. тварин

skliarov.p.m@dsau.dp.ua

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ (актуальність). У зв'язку із зростанням кількості захворювань органів репродуктивної системи собак, серед яких найбільш поширеними є оваріо- та метропатії, виникає необхідність застосування сучасних, достовірних і високоінформативних методів діагностики. За останнє десятиліття методи візуальної діагностики у ветеринарній медицині були значно вдосконалені. Ультразвукове сканування дозволяє безпосередньо в режимі реального часу побачити процеси, що відбуваються в яєчниках і матці, без будь-яких хворобливих втручань.

Мета – використання сонографії за диференційної діагностики хвороб яєчників і матки у сук.

Матеріали і методи. Робота виконувалась в умовах кафедри хірургії і акушерства сільськогосподарських тварин Дніпровського державного аграрно-економічного університету та ветеринарної клініки «Золотий мангуст» міста Дніпро.

При проведенні дослідження використовували прилад "Honda-2000" з конвексним датчиком частотою 3,5-5,0 і 7,5 МГц.

Розробку диференціальної діагностики хвороб яєчників і матки у сук методом сонографії при патологіях органів статеві системи проводили після збору анамнезу і вагінального дослідження внутрішніх статевих органів. Одержаний діагноз вважали первинним.

Під час дослідження гонад визначали ехогенність їх тканин, кількість, розміри і локалізацію фолікулів, жовтих тіл, кіст та утворень не визначеного характеру. За допомогою програми каліпера визначали: довжину, ширину яєчника, площу, об'єм та діаметр фолікулів. При обстеженні матки звертали увагу на ехогенність її тканин, наявність у ній ексудату та його сонографічну характеристику.

Результати. Насамперед провели ультразвукову оцінку яєчників і матки у здорових тварин, що дало нам підстави для визначення сонографічної картини вказаних органів у нормі. Наступний етап полягав у визначенні особливостей ультразвукового зображення статевих органів при найбільш поширених гінекологічних хворобах: гіпофункції, гіпотрофії, склерозі та атрофії яєчників, атонії, індурації матки та піометрії, а також – за ендометриту. На основі визначених відмінностей між ехограмами у здорових і хворих самок проводили опис характерних змін ехоструктур яєчників і матки як диференціальних показників хвороб.

В окремих випадках на ехозображеннях яєчників фолікули були відсутніми. Так, за ехограми яєчника з повним припиненням фолікулогенезу яєчник має форму видовженого овала, з нечіткими контурами. Структура тканин однорідна, ехонегативна, на лівій боковій стінці відмічається ущільнення поверхневого шару у вигляді тонкої ехопозитивної капсули. Фолікули не візуалізуються, що вказує на повну втрату функції статевої залози.

За гіпотрофії яєчник має форму сплющеного овала з горбкуватою поверхнею. Чітко виділяється потовщення зовнішньої оболонки яєчника з високою ехощільністю. Подібні ехопозитивні утворення спостерігаються і в ділянці яєчничової частини яйцепровода. Під поверхнею візуалізується ехонегативний шар. Фолікули не локуються. Тканина яєчника неоднорідна і містить дрібні утворення різної ехощільності. Причини такої мозаїчності більш детально розкриті на ультразвуковому зрізі органу. В ураженому яєчнику візуалізуються сполучнотканинні тяжі сірого кольору, які надають тканині неоднорідну крупнозернисту структуру. Диференціація функціональних шарів ускладнена.

Отже, сонографічна картина яєчників при гіпотрофії характеризується чітко вираженими змінами: відсутність фолікулів, підвищена ехощільність поверхневих тканин та неоднорідна ехоструктура кіркової зони.

Склероз зумовлюється більш глибокими морфологічними змінами тканин і яєчник набуває округлої форми. Його контури нечіткі, хвилясті. Капсула підвищеної ехогенності. Кортикальний шар дегенерований, витончений, ехонегативний. Фолікули не візуалізуються. Межа між тканинами мозкового і кіркового шару не простежується. В тканинах яєчника локується значна кількість ехопозитивних тяжів.

Таким чином, при гіпотрофії і склерозуванні гонад спостерігалися закономірні зміни, які характеризували поглиблення деструктивних процесів у тканинах.

Ехосеміотика ендометриту у сук також нескладна. Основними ознаками за ультразвукового дослідження цієї патології є зміни в тканинах внаслідок їх набряку та інфільтрації і накопичення патологічного ексудату в порожнині матки. Так, за гострого гнійно-катарального ендометриту ріг матки значно збільшений. Структура його тканин дифузно неоднорідна, ехощільність підвищена. Візуалізуються дрібні ехонегативні

везикулярні утворення - ознаки гіперемії слизової матки та ділянки з високою ехощільністю. У порожнині матки спостерігається накопичення незначної кількості патологічного ексудату. У верхніх частинах ехокартини відмічається розширення маткових судин.

Диференціацію піометри і гідрометри проводили за ехохарактером рідинного умісту матки. За піометри порожнина заповнена гнійним ексудатом має сірий колір, тобто напівехогенна (50 % ехохвиль відбивається від рідини). Стінка матки витончена, підвищеної ехощільності, неоднорідної структури і з нечіткими контурами. В лівій боковій та нижній ділянках візуалізується нечітка ехонегативна зона запалення міометрію шириною 4-5 мм.

При гідрометрії умістимим матки є сонопрозора (чорна) рідина. На ехокартині візуалізуються фрагменти ехонегативної порожнини матки. Стінка матки потовщена, неоднорідної структури з ділянками високої ехощільності ("фібринозні вузли"). В порожнині матки спостерігаються ехопозитивні включення – домішки десквамованих тканин.

Іншою характеристикою вмісту порожнини матки у корів ми не реєстрували, що можливо свідчить про відсутність міксометри, або про обмеженість методу сонографії у диференціальній діагностиці піо- та гідрометри від міксометри.

За неопластичних утворень матка характеризується наявністю у товщі міометрію ділянок патологічних перероджень у вигляді фіброматозних утворень, які дифузно збільшують об'єм тканин. Її контур горбкуватий. Актиномікоми зливаються між собою, а тому контури патологічних новоутворень нечіткі. Їх ехоструктура неоднорідна за рахунок ехонегативних зон та ділянок підвищеної і нормальної щільності. У порожнині матки візуалізуються ехонегативний вміст з щільними включеннями. В параметральних тканинах виявляються численні сполучнотканинні рубці, щільні тканинні об'єкти та ехонегативні порожнини.

Висновки. Таким чином, застосування ультразвукового дослідження суттєво доповнює існуючі методи діагностики хвороб яєчників і матки у сук та значно зменшує можливість помилок при їх диференціації. Зокрема, дозволяє визначати повноцінність фолікуло- і лютеогенезу; виявляти кістозні утворення з встановленням їх походження та стадій розвитку; визначати функціональні і морфологічні зміни при гіпофункції, гіпотрофії, склерозі і новоутвореннях у яєчниках; диференціювати патології матки запального і незапального характеру та ступінь морфологічних змін при них; розрізняти піо- і гідрометру за ехохарактером умісту матки та виявляти неопластичні утворення в ній.

УДК 619:611.718:598.244.3

ОСОБЛИВОСТІ М'ЯЗІВ ТАЗОСТЕГНОВОГО СУГЛОБА ДЕЯКИХ ПРЕДСТАВНИКІВ РОДИНИ ІБІСОВИХ

Друзь Н. В., к.вет.н., старший викладач кафедри анатомії, гістології і патоморфології тварин ім. акад. В. Г. Касьяненка, Антонова А. С. студент

druz_nv3011@ukr.net

Національного університету біоресурсів і природокористування України, Київ

Вступ. Однією із головних задач сучасної біоморфології продовжує залишатися проблема становлення тісного взаємозв'язку між формою, структурою і функцією м'язово-скелетних елементів локомоторного апарату птахів. Потужний розвиток тазових кінцівок, зокрема і редукція хвоста в рамках ключової адаптації птахів до біпедальної локомоції несе за собою ще багато протиріч і просто помилкових тверджень.

Мета. Ми, з позиції нових методичних і методологічних підходів виявляємо і встановлюємо дійсні механізми і закономірності становлення особливостей м'язових елементів тазостегнового суглоба птахів.